

SCIENTOLOGY

En religion i Sydafrika

David Chidester
Professor i jämförande religion

University of Cape Town
Sydafrika

Oktober 1995

SCIENTOLOGY

En religion i Sydafrika

SCIENTOLOGY
EN RELIGION I SYDAFRIKA

INNEHÅLL

I.	Introduktion	1
II.	Erkännandet av religion	3
III.	Religiösa trosuppfattningar	5
IV.	Religiös ritual	8
V.	Religiös etik	9
VI.	Religiös upplevelse	11
VII.	Religiös organisation	12
VIII.	Scientology i Sydafrika	14
IX.	Referenser	17

SCIENTOLOGY

En religion i Sydafrika

David Chidester
Professor i jämförande religion

University of Cape Town
Sydafrika

Oktober 1995

1. Introduktion

Religioner utgör, bland annat, tydliga mänskliga experiment för skapandet av högtider och religionsutövning. Inom religioner planeras högtidsdagar i en kalender för speciella religiösa sedvänjor, högtider, eller minnesdagar. Inom religioner utses också heliga platser – platser för religiös dyrkan, platser för sammankomster, platser för pilgrimsfärder – för en speciell sorts rituell uppmärksamhet. Genom att delta i högtider och religionsutövning, finner människor förankring i sitt religiösa engagemang i världen.

Alla religioner, även ”nya religiösa rörelser” hittar sätt att högtidlighålla tid och plats. Till exempel, i Scientology-kyrkans internationella kalender för högtidsdagar, är den 11:e november utsedd till ”National Founding Day, South Africa”, som firar upprättandet av den första Scientology-kyrkan i Sydafrika, kyrkan som grundades i Johannesburg 1957. Även om föreläsningar om Scientology hade presenterats i Johannesburg så tidigt som 1955, markerade grundandet av den första Scientology-kyrkan där början av Scientologys organiserade religiösa liv i Sydafrika.

Efter mer än ett decennium av tillväxt, stötte kyrkan på motstånd från den sydafrikanska regeringen. Under ledning av Hälsodepartementet, sammankallades en formell myndighetsundersökningskommission som arbetade från april 1969 till december 1970 för att utreda Scientology-kyrkan. När kommissionen hade lämnat in sin rapport 1972, utfärdades en orimlig rekommendation om att Scientology inte borde erkännas rättsligt som en kyrka eller religion i Sydafrika.

Men trots kommissionens rekommendation, tilläts Scientology-kyrkan att registreras som en ideell organisation. I Scientologys internationella kalender för högtidsdagar, är den 16:e januari markerad som helgdag, "Recognition Day Africa" för Scientology-kyrkans erkännande i Sydafrika på dagen år 1975 då Scientology-kyrkan erkändes som en ideell organisation i Sydafrika. Kyrkan väntar, emellertid, på fullständigt juridiskt erkännande, i enlighet med erkännanden som Scientology har fått på andra platser i världen, såsom varande en *bona fide*-religion i Sydafrika. När det inträffar, kan en ny helgdag läggas till i Scientology-kyrkans internationella religiösa kalender för högtidsdagar.

Scientology-kyrkan har skapat platser för religionsutövning i de flesta viktiga storstäders centrum i landet. När den första Scientology-kyrkan i Johannesburg hade bildats, grundades Scientology-kyrkor i Kapstaden år 1961, i Port Elizabeth år 1962, i Durban år 1963 och i Pretoria år 1968. Ytterligare en kyrka grundades i Johannesburg, som betjänar norra Johannesburg, år 1981. Precis som alla heliga platser, har dessa kyrkor speciella typer av religiös verksamhet. Kyrkans pastorer erbjuder många typer av tjänster, t.ex. söndagsbetraktelser, andlig vägledning, samt ritualer för bröllop, dop och begravningar, vilket gör dessa platser till viktiga center för Scientologys religiösa liv.

Precis som övriga religioner, utgör därför Scientology ett tydligt mänskligt experiment för skapandet av högtider och religionsutövning. Men Scientology är också, precis som övriga religioner ett tydligt mänskligt experiment i att vara människa. Genom kyrkans egen definition, är Scientology en "tillämpad religiös filosofi. Dess mål är att föra en individ till en förståelse av sig själv och sitt liv som en andlig varelse och i förhållande till universum som helhet."¹ Med andra ord, Scientology-kyrkan utvecklar ett religiöst sätt att vara människa som förverkligas i förhållande till heliga och övermänniskliga dimensioner av livet.

Akademiska standarddefinitioner av religion tenderar att fokusera på antingen övermänniskliga eller heliga inslag i religiösa världar. Enligt E.B. Tylor, antropolog på 1800-talet, kan religion definieras som övermännisklig andlighet. I dessa termer, utgör religion vissa övertygelser och metoder i förhållande till andliga, övernaturliga, eller övermänniskliga varelser som höjer sig

över och går utöver människans vanliga existensnivå. Enligt sociologen Émile Durkheims arbeten, definieras religion som vissa övertygelser och praxis i samband med ett heligt fokus som förenar en mänsklig gemenskap. Ur detta perspektiv, förser religion livet med helig mening och makt genom övertygelser i myter och doktriner, genom att använda ritualer och etik, genom personlig erfarenhet och genom olika former av social organisation.²

Scientology-kyrkan, som växte fram ur de andligt helande teknikerna i Dianetics som hade formulerats under 1950 av dess grundare, L. Ron Hubbard, kan förvisso definieras som en religion enligt standarddefinitionerna. Akademiska diskussioner tenderar emellertid att ignorera de politiska krafter av förnekande och erkännande som ingår i att definiera religion. Innan de grundläggande funktionerna i Scientology-religionen beskrivs, är det därför nödvändigt att kortfattat beskriva den omtvistade historien om erkännandet av religion i Sydafrika.

II. *Erkännandet av religion*

I vetenskapliga meningsutbyten i västvärlden, har termen "religion" alltid varit problematisk. Dess gamla latinska rot, *religio*, betecknade ett autentiskt sätt att agera – omsorgsfullt, troget och med ytterst noggrann uppmärksamhet på detaljer. Detta autentiska sätt att agera, definierades dock genom dess motsats, *superstitio* (vidskepelse), en typ av uppförande som motiverades av okunnighet, rädsla, och svek. Lingvisten Emile Benveniste observerade, att "begreppet 'religion', så att säga, genom opposition kräver, 'vidskepelse'".³ Distinktionen mellan religion och vidskepelse, äkta och bedräglig, bekant och underlig, bryter oundvikligen samman i en grundläggande motsättning mellan "oss" och "dem". I den motsättningen, hävdas att äkta religion är för "oss", medan tro och utövningar som bygger på vidskeplig okunnighet, rädsla och bedrägerier tillskrivs "dem".

I södra Afrika, har dessa motsättningar mellan religion och vidskepelse en lång historia i europeiska rapporter om de inhemska afrikanernas tro och religiösa sedvänjor. Under hela 1800-talet, vägrade europeiska observatörer att erkänna att dessa former av det afrikanska religiösa livet skulle räknas som "religion". J.T. van der Kemp, den första missionären i London Missionary Society i södra Afrika i början av 1800-talet, förnekade att det fanns en afrikansk religion. Med hänvisning till folket i östra Kapprovinsen, konstaterade van der Kemp: "Om vi med religion förstår vördnad för Gud, eller de yttre handlingar med vilka denna vördnad uttrycks, har jag aldrig uppfattat att de hade någon religion, ej heller någon idé om att det finns en Gud."⁴ Helt klart, förnekade van der Kemp det faktum att folket i östra Kapprovinsen hade en genuin "religion". Han hävdade i stället att afrikaner lidit av okunnighet, rädsla, och "vidskepelse"-bluff.

Denna vägran att erkänna afrikanska trossatser och religiösa sedvänjor fortsatte in på 1900-talet. På 1920-talet hävdade, till exempel, den afrikanske antropologen, W. M. Eiselen, att afrikaner inte hade någon inhemsk religion. Han arbetade i Bantu-administrationen för H.F. Verwoerd under genomförandet av "Grand Apartheid" på 1950-talet. Eiselen hävdade att termen, *godsdiens* (religion), endast skulle reserveras för det som han kallade "en upphöjd kultur". Enligt Eiselen, kan afrikaner, i avsaknad av en sådan kultur, ha *geloofsvorme* (former eller mönster av tro) men de har ingen *godsdiens*.⁵ Enligt denna formel, blev därför afrikaner i södra Afrika i fortsättningen drabbade av att deras inhemska religiösa arv kategoriskt förnekades.

Termen "religioner" har varit lika problematisk. I det engelska språket, återfinns den första bevarade användningen av pluraltermen, "religioner" under år 1593 i den protestantiska teologen Richard Hookers arbeten. Till skillnad från samtida språkbruk, använder Hooker termen "religioner" för att särskilja mellan två religioner: protestantisk och romersk-katolsk.⁶ Uppenbarligen, såg Hooker två religioner – protestantisk och katolsk – där senare tänkare ofta har sett en, kristendomen. Under 1700-talet, delade den europeiska uppfattningen om religion upp världen i fyra religioner, kristendom, judendom, islam och hedendom. Den sistnämnda delades ibland upp ytterligare till forntida, modern och "djävulsk" hedendom.⁷ År 1870, när F. Max Müller höll sina inledande föreläsningar om jämförande religion, hade antalet stora religioner ökat till åtta – kristendom, judendom, islam, hinduism, buddism, zoroastrism, konfucianismen och taoismen – återstoden kallade Max Müller för inhemska "religioner utan böcker".⁸ Termen "religioner" som ursprungligen användes för att definiera kristna indelningar kom alltmer att användas för att beskriva en värld av religiös mångfald.⁹

Under 1900-talet, har termerna "religion" och "religioner" fortsatt att snärja in sig i religiösa konflikter. En reaktion på uppkomsten av "nya religiösa rörelser" på 1960- och 1970-talet blev att de förnekades religiös status, vilket gjordes genom anti-sektpropaganda, genom att stämpla dem som affärsdrivande företag, som subversiva politiska organisationer, eller som hjärntvättande "sekt". Anti-sektpolemik i dessa sammanhang verkade även påverka akademiska analyser av nya religioner.¹⁰

Den sydafrikanska undersökningskommission som försökte att förvägra Scientology religiös status i sin rapport år 1972 hade visserligen fått en del anti-sektpropaganda, men verkade mer intresserad av att förstärka vissa kristna antaganden om vad som borde räknas som legitim religion i Sydafrika. Enligt kommissionen, var Scientology-kyrkan inte en religion, eftersom den inte efterlevde en korrekt dyrkan av en personlig gud. "Scientology erkänner

visserligen ett Högsta väsende”, hävdade kommissionen ”men man säger aldrig att det är en kontrollerande makt eller en personlig gud för lydnad och tillbedjan”.¹¹ När man förvägrade Scientology religiös status, gjordes detta genom att åberopa den kristna missionärens förnekande av afrikansk religion på 1800-talet, enligt ett specifikt kristet antagande om den korrekta formen av dyrkan som antas vara nödvändig för tro och utövning för att betraktas som en äkta religion.

Den framstående sydafrikanska professorn i religionsvetenskap, G.C. Oosthuizen, skrev ett detaljerat genmäle 1975 där han syrligt anmärkte att scientologer lättare hade kunnat vinna erkännande som religion genom kommissionen ”om de hade bugat framför en helig ko eller en apgud eller en elefantgud eller en orm eller en groda”.¹²

Eftersom en religiös livsstil kan betraktas som ett sätt att vara mänsklig har detta förnekande av religiositeten hos andra också varit ett förnekande av den fullständiga mänskliga naturen hos andra människor. Frågan om definitionen av religion är därför inte bara en akademisk fråga. Det är lika grundläggande som frågan: Vad räknas som en människa?

III. Religiösa trosuppfattningar

Vid vissa tillfällen, verkade L. Ron Hubbard förkasta beteckningen ”religion” för trosuppfattningarna och utövningarna i Scientology. Han hade t.ex. en gång anmärkt att Scientology: ”inte är en psykoterapi. Det är en samling kunskap som när den används korrekt skänker frihet och sanning åt individen.”¹³ I detta sammanhang verkar emellertid L. Ron Hubbard ha skiljt på de formella aspekterna av religionen, såsom trosbekännelser, utövningar eller medlemskap, och den befriande sanningen. Det här sättet att skilja mellan ”religion” och ”sanning” är en vanlig religiös strategi. Den kristna teologen Karl Barth hävdade t.ex. att hans budskap inte var en religion, det var sanning. Maududi gjorde samma anspråk för islam, Franz Rosenzweig för judendom, och Sarvepalli Radhakrishnan för hinduism. I alla dessa fall, har tänkare hävdad den ultimata betydelsen och kraften i deras ”sanning” genom att skilja det från religion.¹⁴

L. Ron Hubbard fann dock att termen, ”religion”, skulle kunna användas för att beteckna den befriande sanningen i Scientology om den definierades ordentligt. ”Scientology”, förklarade L. Ron Hubbard, ”är en religion i dess äldsta och fullaste bemärkelse”. Men utöver att rätt och slätt vara en ”religiös utövning”, är Scientology en ”religiös visdom”.¹⁵ Termen ”religion”, enligt L. Ron Hubbard, ”kan omfatta helig kunskap, visdom, vetande om gudar och själar och andar”.¹⁶ Enligt dessa villkor har därför L. Ron Hubbard hävdad att Scientology bör erkännas som en religion.

L. Ron Hubbard identifierade hinduism, buddism, och taoistiska rötter i denna religiösa visdom. I likhet med former av hinduism, speciellt Advaita Vedanta, stödjer Scientology-kyrkan insikten att människan själv ytterst är den högsta gudomliga kraften i universum. I sanskrits formel för Vedanta, *Atman* (människans själv) är *Brahman* (den gudomlige). Scientology beskriver dock, liksom inom buddistisk utövning, en stegvis väg mot frigörelse från okunnighet som påminner om ”den åttafaldiga vägen” hos buddismen. Denna buddistiska väg rör sig genom de olika stadierna av rätt förståelse, engagemang, kommunikation, beteende, livsstil, ansträngning, medvetenhet, och meditation i syfte att uppnå ett tillstånd av lycklig frigörelse avskild från världen. På ett liknande sätt, anger Scientology en religiös väg, eller bro som markerar framsteg i riktning mot frigörelse. Men om den buddistiska vägen i princip var avsedd för ett munkliv avskilt från vanliga mänskliga relationer och yrken, har Scientologys väg mer gemensamt med taoistiska synsätt för att uppnå andlig harmoni i världens mitt. I den taoistiska betydelsen, är frigörelse ett balanserat tillstånd där en människa är i harmoni med alla tillvarons tillstånd. Scientology är inriktad på att uppnå en liknande harmoni.

Man hittar således ekon av dessa uråldriga asiatiska religioner, i Scientologys trossatser. L. Ron Hubbard drog emellertid slutsatsen att de grundläggande målen hos dessa religioner – andlig frigörelse, kunskap, och harmoni – ytterst sällan uppnåddes i praktiken. När L. Ron Hubbard reflekterade över sina resor i Asien, insåg han att han hade sett många som studerade men mycket få som nådde målet. Enligt L. Ron Hubbard, saknade de gamla religiösa vägarna känslan av ”att det var nödvändigt att nå målet”.¹⁷ Han drog slutsatsen, att en modern religion behövde göra mer än att identifiera andliga mål, den var tvungen att erbjuda praktiska medel för att uppnå dem.

Scientology har också mycket gemensamt med de forntida alternativa kristna och judiska religiösa rörelserna kända som gnosticism. I likhet med den forntida gnostikern, lär Scientology ut att människor i grunden är andliga varelser, med gudomliga själar av rent ljus, som har fångats upp i mörkret i den materiella världen. I dess kosmologi, identifierar Scientology tre grundläggande aspekter av verklighet – den livskraft som kallas *theta*, det Högsta väsendet som också är känt som oändlighet, och det fysiska universum av materia, energi, rum och tid som representeras av akronymen, MEST (eng. Matter, Energy, Space and Time). Människans själ – thetanen – har som en personifierad form av livskraften snärjt in sig i krafterna i MEST. I Scientologys kosmiska drama, kan thetanen räddas från detta insnärjda tillstånd med det fysiska universumet.

Scientology framställer den här frigörelsen av thetanen som en överlevnadsfråga. Scientologys ”åttafaldiga väg” är de ”åtta dynamikerna” som representerar successiva etapper av expansion i den grundläggande drivkraften för överlevnad. De fyra första dynamikerna är ”drivkraften att existera” som sig själv, familj, grupp, och mänsklighet. Nästa två är drivkraften till överlevnad

på nivån av livskrafter och det fysiska universum, och den sjunde och åttonde dynamiken representerar den fulländade andliga överlevnaden på nivån som ande och det Högsta väsendet. L. Ron Hubbard framställde det så här: "Framsteg som leder till överlevnad på högre nivåer är ett fortskridande också mot Gud."¹⁸ De åtta dynamikerna beskriver i detta avseende en väg, inte bara för att befria själen från begränsningar i den fysiska världen, utan också för att uppnå en yttersta insikt om Gud genom att existera på nivån av det Högsta väsendets nivå.

Precis som andra religioner, har Scientology-kyrkan en formell trosbekännelse som presenterar dess grundläggande trossatser. Fyra viktiga aspekter av denna trosbekännelse kan anges. För det första, Scientology-kyrkans trosbekännelse lägger tonvikt på grundläggande mänskliga rättigheter. Dessa rättigheter är bindande för varje nivå i tillvaron och representerar därför också rättigheten hos mänskliga själar som fria andliga varelser. Alla har lika och oförytterliga rättigheter till religionsfrihet, samfund, tanke, uttryck, liv, förnuft, självförsvar, och reproduktion. För att understryka grundprincipen i dessa rättigheter bekräftar trosbekännelsen att "ingen makt mindre än Gud har rätt att upphäva eller åsidosätta dessa rättigheter, öppet eller fördolt". För det andra, tillkännager kyrkans trosbekännelse ett engagemang för religiöst helande av det mänskliga sinnet. Detta åtagande är formulerat i trossatsen att "studiet av sinnet och helandet av mentalt orsakade sjukdomar inte bör avskiljas från religionen eller tolereras inom icke-religiösa områden". För det tredje, förkroppsligar trosbekännelsen en etisk inriktning mot livet som hävdar att "Människan är i grunden god". Den grundläggande godheten förverkligas i harmoni med andra medan "Guds lagar" förbjuder varje handling som skulle förstöra eller försvaga överlevnaden för någon annans liv, förstånd, eller själ. Slutligen, Scientologys trosbekännelse deklarerar ett åtagande om att nå räddning. "Anden kan räddas och," trosbekännelsen avslutar, "anden i sig själv kan rädda eller hela kroppen."¹⁹

Räddningen som utlovas i Scientology-kyrkan är inte beroende av att ha tilltro till grundsatserna för denna trosbekännelse. Som L. Ron Hubbard hävdade, frågan om tilltro har varit en av de mest missförstådda aspekterna av religion. Han särskilde mellan att ha "tilltro till" någonting och den andliga egenskapen av "tilltro" i sig. När en person har "tilltro till" någonting, oavsett om i en religiös troslära, en kyrka, eller en frälsare, har den personen överlämnat hans eller hennes frihet som andlig varelse till någon annans kontroll. Att ha "tilltro till" andras övertygelser av en religion resulterar i slutänden av "offrandet av ens eget universum". Tilltro i sig, är emellertid det andliga tillståndet av att vara i harmoni med universum och Gud. I denna specifika betydelse, är tilltro "ett fullkomligt tillstånd av varande. Och med detta tillstånd, kan man orsaka att tilltro i sig uppstår i ens eget universum, eller orsaka att människor har tilltro till en."²⁰ Scientology är inriktad på att uppnå denna ovillkorliga tilltro. Mer än en fråga om tro, tilltro är en befriande kunskap som uppnås genom ett specifikt tillvägagångssätt.

IV. *Religiös ritual*

Scientology-kyrkan förrättar, precis som andra religioner, särskilda formella, religiösa aktiviteter i form av ritualer, som upprepas. Det finns Scientology-ritualer som påminner om välbekanta ceremonier i andra religioner. Prästvigda Scientology-pastorer utför de ritualer som fastställts av kyrkan vid bröllop, barndop (kallas *namngivningar* i Scientology), och begravningar. De utför också regelbundna söndagssamlingar i Scientology-kapell. I Scientology-kyrkan är dessa ritualer dock inte något självändamål. De erbjuder formella tillfällen för att förstärka den befriande kunskapen om Scientology. L. Ron Hubbard förklarade: ”I en Scientology-kyrkas samling använder vi inte böner, attityder av fromhet, eller hot om fördömelse. Vi använder de fakta, de sanningar, de förståelser som har upptäckts i vetenskapen om Scientology. Vi läser inte från Bibeln (och inte heller från Koranen eller Torah eller Vedahymnerna) och vi säger inte till de församlade människorna – ’Det här är någonting ni måste tro.’”²¹ Återigen, målsättningen för Scientology är inte att odla en andäktig tilltro till en personlig gudom, en helig text eller en religiös utövning; målet är att uppnå religiös kunskap.

Vägen till denna befriande kunskap, är den centrala rituella utövningen i Scientology-kyrkan som kallas auditering. Ordet kommer från latinets *audire*, vilket betyder att höra eller lyssna. Auditering utförs i sessioner där en erfaren auditör lyssnar noga och övervakar en annan persons framsteg. Teorin bakom denna praxis är att människor har ett analytiskt sinne som bearbetar information och ett reaktivt sinne som lagrar minnen av alla smärtsamma upplevelser i det förflutna. Eftersom många av dessa upplevelser var traumatiska, finns det djupa spår i det reaktiva sinnet, eller psykologiska ärr, dessa kallas *engram*. Dessa psykologiska hinder har inplanterats från upplevelser tidigare i livet, från prenatal erfarenhet, och från tidigare livstider. Även om engram finns lagrade i det reaktiva sinnet, kan de föras till medvetandenivån och rensas upp genom auditering. Som ett hjälpmedel i den här processen, används en elektronisk mätare – elektropsykometer, eller E-meter – i auditeringssessioner för att mäta den psykologiska laddningen i det reaktiva sinnet. I Scientology-termer, är E-metern en religiös artefakt som används i sessioner vid andlig vägledning. Genom auditering, kan engram frigöras, vilket resulterar i ett tillstånd som scientologer kallar Clear.

Auditering kan, även om den bygger på vissa psykodynamiska teorier och metoder, förstås som en rituell utövning som kombinerar inslag av religiöst helande, bekännelse, och meditation.

För det första, auditering kan uppfattas som ett rituellt helande. Religionshistorikern Jonathan Z. Smith har påpekat, ”en religion som inte helar kan inte överleva länge”.²² I den moderna världen, har religiösa traditioner överlämnat ansvaret för helande av kroppen och sinnet till en vetenskaplig läkarkår. Precis som med andra ”nya religiösa rörelser” har

emellertid Scientology-kyrkan arbetat för att återvinna den här religiösa funktion för helande. Scientologys utövningar är speciellt inriktade på att uppnå ett andligt helande som kan få positiva konsekvenser för hälsan och välbefinnandet av sinnet och kroppen.

För det andra, har auditering många av de egenskaper som finns i religiösa ritualer för bekännelse. Ett välkänt inslag i romersk-katolska utövningar där botfärdighet, bikt till en präst, och handlingar där botgöring utgör en viktig rituell cykel, finns också bikt som en ritual inom buddismen. I den buddistiska texten av *Mahavagga*, står det, om någon ”erinrar sig att ha begått en synd, och önskar att återigen bli ren, låt honom avslöja den synd han har begått, och när den har avslöjats, skall allt gå väl med honom”.²³ I den buddistiska ritualen, kräver ett tillstånd av andlig renhet, som i vissa avseenden liknar det som scientologer kallar att vara Clear, därför att man erinrar sig minnen i det förflutna och avslöjar dem genom bekännelse.

För det tredje, utövandet av auditering, speciellt på avancerade nivåer av ”soloauditering”, påminner om mer traditionella religiösa ritualer för meditation. I buddistiska utövningar, till exempel, används ofta rituella hjälpmedel för att fokusera uppmärksamhet. Meditatören kan koncentrera sig på en visuell design, en helig ton, eller en mystisk gåta för att uppnå en ny klarhet av medvetenhet. Ofta övervakas meditationen av en lärare som observerar framstegen hos noviserna.

Förutom auditering, erbjuder Scientology utbildning som ett utbildningsprogram som återvinner den religiösa dimensionen av studier. I många religiösa traditioner är intensiva studier av heliga texter en viktig religiös ritual. I judiska *yeshiva*, är det t.ex. klart uttryckt att studiet av heliga texter under överinseende av en talmudlärare är en religiös aktivitet som innehåller allt som tillhör en ritual. På liknande sätt, innebär Scientology-utbildning ett intensivt engagemang med heliga texter, under övervakning av en pastor, som en betydande religiös verksamhet. Precis som Scientology-kyrkan har försökt att återvinna den religiösa funktionen i helande, har man också arbetat med att restaurera den religiösa betydelsen av disciplinerad aktivitet vid studier.

V. Religiös etik

Alla religioner utvecklar etiska regler, etiska normer och etiska värden som styr uppträdande i vardagslivet, vanliga situationer och personliga och sociala livsomständigheter. Scientology-kyrkan har också ett system av religiös etik. Riktlinjer för uppförande har formulerats i en uppsättning etiska koder: En scientologs kodex sammanfattar grundläggande principer för moraliskt beteende; Auditörens kodex ger en etisk vägledning för andlig utövning som styr uppförandet av Scientology-pastorer; och Hederskodexen framlägger etiska ideal som alla scientologer kan sträva efter. Dessa kodexar anses inte bara styra personligt beteende utan anses även vara grunden för en social omvandling som utlovar en värld utan sinnessjukdom, brottslighet, eller krig.

Bakom de här etikkoderna finns emellertid ett klart närmande till religiös etik där etiskt uppförande anses vara en väsentlig del av andlig tillväxt. Etiskt beteende ses som ett direkt resultat av framsteg på bron till andlig frigörelse. I detta avseende är därför etik nära besläktat med alla religiösa övertygelser och rituella utövanden i Scientology-kyrkan.

I antagandet att mänskliga varelser till sin natur är goda, inser scientologer också att de är kapabla till ondska. De onda handlingar som mänskliga varelser utför betraktas emellertid som aberrationer från den inneboende godheten i människans natur. Från detta perspektiv, är den huvudsakliga etiska nödvändigheten att korrigera etiska aberrationer och återställa den ursprungliga godheten hos den mänskliga anden. I grund och botten, blir religiös etik en fråga om att återställa ett ursprungligt tillstånd av etisk harmoni.

I olika religioners historia, har system av religiös etik inte endast inriktat sig på specifika åtgärder. De har inte endast förbjudit vissa handlingar, såsom att ljuga, stjäla eller mörda, och föreskrivit andra. Snarare har religiös etik riktat sig till vad som skulle kunna kallas fallenhet för begär. I den kristna traditionen, t.ex., formulerade medeltida teologer en standardlista över de sju dödssynderna – stolthet, vrede, lust, lättja, girighet, frosseri, och avundsjuka. Dessa synder var dock inte specifika handlingar; de var fallenhet för begär som ledde människor bort från Gud. Som den italienska poeten Dante Alighieri förklarade i sin *Den gudomliga komedin*, dessa synder var sju olika former av samma ”felriktade kärlek”.²⁴ Enligt Dante, stöter felriktade begär bort mänskliga varelser från den gudomliga kärlek som iscensatte den himmelska sfärens gudomlig harmoni. Religiös etik, var därför, ytterst beroende av att omvandla andlig dissonans till andlig harmoni.

På liknande sätt, har buddistisk etik identifierat tre dödssynder – emotionerna lust, girighet och vrede – som också kan uppfattas som former av begär. I det här fallet, är felriktat begär inte i harmoni med Buddhas karaktär av renhet och frihet. Därför har både kristna och buddistiska traditioner förstått religiös etik som en fråga om att föra mänskliga begär in i harmoni med ett andligt ideal.²⁵

Scientology-etik är baserad på en liknande analys av förhållandet mellan dissonans och harmoni i mänskliga tendenser av begär. Denna etiska analys är tydligast formulerad i Tonskalan. På en skala från 0 till 40, visar Tonskalan de andliga tillstånd från vilken olika kvaliteter av handling flödar. Längst ner på skalan, är de väldigt låga tillstånden av begär – apati, förtvivlan – så nära döden att de inte har någon grund för etiskt handlande. Lite högre, tillstånden såsom rädsla, vrede och fientlighet hämmar friheten nödvändig för att leva ett etiskt liv. På nästa nivå, framsteg uppför skalan framgår av förflyttning från konservatism, genom starkt intresse för livet, till ett tillstånd av gladlythet. Etiskt uppförande blir nu möjligt. Men utrymmet

för etiskt handlande ökar exponentiellt allt efter som skalan rör sig uppåt till tillstånd av entusiasm, estetiskt deltagande, och upprymdhet för att komma fram till de högre nivåerna som representerar källan till all handling och till det högsta, Serent varande.

Tonskalan, presenterar därför termer för att bedöma den relativa dissonans eller harmoni av mänskliga tillstånd av begär med de andliga idealen i Scientology. Som L. Ron Hubbard framställer det, "Man kan se det som så att när man går nedför Tonskalan förs mer och mer disharmoni in i theta. ..." "Med en musikalisk analogi skulle man kunna säga att tonen blev allt mindre en ren och harmonisk vibration och allt falskare i förhållande till sin sanna ton."²⁶ I den religiösa etiken i Scientology, beror därför etiskt handlande på att återställa den mänskliga anden till dess ursprungliga tillstånd av andlig harmoni.

VI. Religiös upplevelse

Enligt religionshistoriker Mircea Eliade, återfinns den äldsta formen av religiös upplevelse i utövningar inom shamanismen. Genom att använda vad Eliade kallar "ålderdomliga metoder av extas", går shamaner in i trancetillstånd, hävdar att de färdas ut ur sina kroppar, och använder den kraft som erhållits genom sina extraordinära upplevelser, att hela kroppen, sinnet, och anden.²⁷ I lokala, småskaliga, inhemska religioner över hela världen, har shamanen representerat standarden för att ange naturen av religiös upplevelse.

Antropolog Felicitas Goodman²⁸ har dock hävdad, att shamantekniker producerade inte bara den äldsta, men också den mest ihållande och bestående typ av religiös upplevelse, trancen. Genom en lång rad tekniker – meditation, bön, mässande, sjunga, dansa och så vidare – har religioner framkallat och skaffat upplevelser av trance. Enligt Goodman, representerar trancetillstånd den gemensamma nämnaren som ligger bakom all religiös upplevelse. Enligt Goodmans termer, alla religioner, vare sig de vet det eller inte, framkallar upplevelser av trance.

Även om Scientology-kyrkan använder specifika "tekniker av extas", de metoder och processer som kallas dess "religiösa teknologi", har kyrkan konsekvent insisterat på att den religiösa upplevelse som stöds av dessa metoder inte bör misstolkas som trance. Dessutom, i motsats till vanhedrande påståenden från anti-sekt propaganda, har de här teknikerna inte något samband med metoder som hypnos eller "hjärntvätt".²⁹ Istället, religiösa tekniker som används i Scientology-kyrkan är inriktade mot att uppleva större klarhet av andlig medvetenhet.

För Scientology, är religiös upplevelse i grund och botten en fråga om att uppnå förståelse. Förståelsens natur representeras som en triangel – ARC-triangeln – som består av tre beståndsdelar: Affinitet, Verklighet, och Kommunikation. Som det första hörnet på den här

triangeln, innebär affinitet graden av närhet, tillgivenhet, eller kärlek som man upplever i förhållande till en annan person. Det andra hörnet, verklighet, indikerar en mellanmänsklig överenskommelse om vad som verkar vara fallet i vilken situation som helst. Vid det tredje hörnet, kommunikation definierar utbytet av idéer. Som den viktigaste delen av den här ARC-triangeln, kan tydlig och klar kommunikation utgöra grunden för att skapa relationer med ömsesidig affinitet och inbördes överenskommelse om verklighet. Men eftersom alla tre aspekter av förståelse hänger ihop, beskrivs ARC-triangeln som växande allt eftersom förståelse ökar. Som en formel för att förstå människans natur av förståelse, fungerar ARC-triangeln som ett mått på ökande medvetenhet.

Religiös upplevelse i Scientology går framåt genom en serie graderade nivåer. Efter att ha uppnått nödvändiga ”releaser” från betingning av det reaktiva sinnet, kan en person uppnå det erfarenhetsmässiga tillståndet Clear. Enligt Scientology-kyrkan, ”finns det inte någonting som kan jämföras med den fullkomliga lyckan i tillståndet Clear beskrivet någonstans i vår kultur.”³⁰ Liksom mystisk erfarenhet i allmänhet, kan därför erfarenheten av att vara Clear beskrivas som ousäglig, som ett tillstånd av medvetande som är bortom ord. Emellertid, också liksom mystisk erfarenhet, karaktäriseras det tillståndet av medvetande av en ökad medvetenhet i vilken ny kunskap och insikt är uppnådd.

Bortom tillståndet Clear, erbjuder Scientology tekniker för att uppnå ännu högre nivåer av andlig frihet och förmåga. Som en Opererande thetan, en person som upplever dessa högre nivåer sägs bli en ”Medveten och villig orsak över liv, tanke, materia, energi, rum och tid”.³¹ Anspråk görs på extraordinära förmågor för den Opererande thetanen. Som en shaman, t.ex., skall en Opererande thetan kunna uppleva medvetenhet oberoende av den fysiska kroppen. Men vid dessa högre nivåer, är den huvudsakliga förmågan som återvinns av en Opererande thetan erfarenheten om evigheten. Genom den erfarenheten, uppnår personen kunskap om odödlighet och frihet från cykeln av födelse och död. Den andliga kunskapen, frihet, och kraft som representeras av den Opererande thetanen, är det yttersta målet för Scientology-religionen. I grund och botten representerar dessa förmågor kulmen på en religiös strävan efter andlig räddning och odödlighet.

VII. Religiös organisation

Moderkyrkan för Scientology bildades som ett religiöst sällskap i Washington D.C. den 21 juli 1955 för ”spridning av den religiösa tro som kallas Scientology och att agera som en kyrka för religiös dyrkan av denna tro”. Under de nästa trettio åren, expanderade Scientology-kyrkan dramatiskt till att bli en global religion. Precis som vilken annan religion, är religionen Scientology förankrad i specifika platser för religiös dyrkan. Den sociala organiseringen av den internationella Scientology-kyrkan är baserad på en hierarki av fem olika typer av religiösa center.

För det första, Scientology-missioner tillhandahåller introduktionstjänster och auditering till nivån Clear. Även om missioner först och främst ägnar sig åt uppsökande verksamhet till personer som är obekanta med Scientology, är de också auktoriserade att leverera alla grundläggande ”vägar till Bron”. När en mission uppnår tillräcklig storlek, kan den bli en kyrka.

För det andra, Scientology-kyrkor tillhandahåller all auditering, utbildning och andra religiösa tjänster tillgängliga vid missioner. Men kyrkorna erbjuder också avancerad utbildning för auditörer och har befogenhet att viga pastorer. Regelbundna söndagssamlingar hålls.

För det tredje, Saint Hill-kyrkor och Avancerade organisationer är religiösa center för avancerad auditering och utbildning. Belägna i Sussex, Köpenhamn, Los Angeles och Sydney, specialiserar sig dessa center på den religiösa teknologin för att uppnå de inledande nivåerna av Opererande thetan.

För det fjärde, Flag Service Organisation, belägen i Clearwater, Florida, är det andliga huvudsätet för Church of Scientology International. Centret erbjuder alla tjänster, inklusive de högre nivåerna av utbildning som Opererande thetan och den högsta graden av utbildning av auditörer.

För det femte, Flag Ship Service Organisation, som utför sina tjänster ombord på *Freewinds*, ett 440 fot (134 m) långt fartyg hemmahörande i Karibien, är det enda center som erbjuder den högsta nivån av auditering. Dessutom tillhandahåller Flag Ship Service Organisation speciella kurser och en religiös fristad för andlig utveckling.

Denna hierarki av religiösa center fungerar under överinseende av moderkyrkan i Los Angeles, Church of Scientology International. Som ansvarig för att bevara och sprida religionen Scientology, har Church of Scientology International etablerat flera biträdande avdelningar. Golden Era Productions producerar och disseminerar ett brett spektrum av publikationer, filmer, och inspelningar. Två förlag – Bridge Publications i Los Angeles och New Era Publications i Danmark – hanterar publiceringen av L. Ron Hubbards böcker. Även om den ser ut som en modern koncernstruktur, betjänar denna kyrkliga organisation religiösa intressen genom att övervaka bevarandet och expansionen av religionen Scientology över hela världen.

Hängiven bevarandet av kyrkans heliga skrifter och heliga läror, registrerar och övervakar Religious Technology Center användningen av Scientologys varumärken och copyrights. I beskyddandet av vad beträffar renlärighet i religionen, upprätthåller Religious Technology Center renheten i dess läror och ser till att kyrkans prästerliga verksamhet genomförs på en etisk grund.

Utanför kyrkans hierarki, grundades Church of Spiritual Technology år 1982 för att säkerställa överlevnaden av religionen genom att bevara L. Ron Hubbards verk på ett oförgängligt material. Som tecken på att dessa verk betraktas som heliga skrifter, har Church of Spiritual Technology utvecklat olika metoder för att bevara dem, däribland att skära in L. Ron Hubbards texter på rostfria stålplåtar som skall förvaras i titanbehållare, vilket kommer att garantera att de grundläggande dokumenten av religionen Scientology kommer att finnas kvar permanent. På det här sättet, har Church of Spiritual Technology övertagit ansvaret att skydda de heliga skrifterna från ”varje tänkbar katastrof, för att framtida generationer, även vandrande stammar av vildar tusentals år från nu, kommer att ha skrifterna för att återuppväcka religionen”.³²

Utöver att bevara och sprida dess religiösa teknologi, har Scientology-kyrkan utvecklat en rad allmänhetstjänster inom områdena drogrehabilitering, kriminalvård, administration och utbildning. Narconon tillhandahåller tjänster och stöd för att minska droganvändning, Criminon arbetar med dömda brottslingar för att hålla dem borta från att återvända till fängelset, Vägen till lycka-programmet stödjer utvecklingen av personlig moral och social etik, och Applied Scholastics tillhandahåller utbildningsprogram med studie- och lärometoder. Genom dessa och andra program, utökar Scientology-kyrkan sitt religiösa uppdrag till sociala tjänster.

I fokus för Scientology-kyrkan förblir dock dess religiösa uppdrag. Så som L. Ron Hubbard avsåg, Scientology har planerats på en religiöst grundad organisation över hela världen. Inte alla ”nya religiösa rörelser” har varit så obesvärade med att identifieras som religioner. Till exempel, Transcendental meditation, grundad av Maharishi Mahesh Yogi, insisterade på att det inte var en religion, det var en sekulär organisation som erbjöd en rent vetenskaplig teknik för stressreducering.³³ Men Scientology har alltid varit klar över sin status som en religiös organisation. Den statusen har bekräftats över hela världen av regeringar som har beviljat kyrkan samma juridiska erkännande och skattebefrielse som medges varje religion.

VIII. Scientology i Sydafrika

I Sydafrika, försökte apartheidmyndigheten förneka den religiösa statusen för Scientology-kyrkan i början av 1970-talet. Regeringens Undersökningskommission hävdade att Scientology inte borde vara erkänd som en ”sann kyrka” eftersom den påstås inte predika Bibeln som Guds ord; den förespråkar inte en ”sann doktrin” av synd och försoning; och den förkunnade inte Kristus som den enda frälsaren av mänskligheten. Även om denna Undersökningskommission beslutade att inte rekommendera att bannlysa Scientology, fann de icke desto mindre att Scientology-kyrkan saknade den ”helighet” som behövs för att räknas som en kyrka eller religion i Sydafrika.³⁴

Ironiskt nog vägrade denna officiella kommission att erkänna den lagliga rätten för en religiös rörelse som hade erbjudit sitt stöd till Sydafrika. Som Scientology-kyrkan noterade i sitt svar till kommissionen, kyrkan och dess grundare hade varit ”aktiva som förkämpar för Sydafrika”.³⁵ Medan Scientology-kyrkan i princip var en icke-politisk religion, en kyrka öppen för alla oavsett vilken politisk övertygelse eller vilket åtagande, hade L. Ron Hubbard uttryckligen förklarat sitt stöd för Sydafrika i dess kamp mot internationell kommunism. ”Förmodligen den enda nation på jorden med viljan att verkligen kämpa mot subversiv verksamhet är Sydafrika”, skrev L. Ron Hubbard år 1961. Men istället för en militär lösning, erbjöd L. Ron Hubbard den religiösa teknologin från Scientology-kyrkan. ”För att vända den här tidvattenströmmen”, uppmanade han ”använd E-metrar, inte vapen”.³⁶

Efter att ha besökt Sydafrika i början av 1960-talet, utvecklade L. Ron Hubbard ett definitivt intresse för landet och dess folk. Som Scientology-kyrkans normala referenslitteratur påpekar: ”När han besökte Sydafrika i början av 1960-talet, förutsåg han en rad sociala omvälvningar och en allvarlig brytning mellan svarta och vita samhällsgrupper. För att undvika en katastrof rekommenderade han vissa åtgärder och erbjöd teknologin som kunde göra landets stora svarta befolkning läs- och skrivkunnig.”³⁷ Sammanfallande med Scientologys rättsliga erkännande 1975, skapade Scientology-kyrkan ett dotterbolag till dess Applied Scholastics internationella program, som introducerades som ”Education Alive”, för att göra dess studietekniker tillgängliga i Sydafrika. Enligt Scientology-kyrkan, ”I Sydafrika har dessa program hjälpt över två miljoner fattiga svarta afrikaner att förbättra sin förmåga att studera, långt innan apartheidmurarna började rivas ner eller världen till och med hade märkt det.”³⁸

Under hela apartheidtiden var kyrkan aktivt involverad i en kampanj mot kränkningar av mänskliga rättigheter vid utvecklingen av separering, Bantu-utbildning, och området mental hälsa. Som kyrkan gjorde gällande, psykiatrin tjänade apartheids intressen genom att rättfärdiga separation av raser och förstärka det rasistiska förtrycket av svarta sydafrikaner. Kyrkan kämpade för att identifiera och avslöja den omänskliga behandlingen av svarta patienter på psykiatriska sjukhus. Även om denna kampanj fick kyrkan i konflikt med apartheidregeringen, upprepades den av Världshälsoorganisationen i oron över rasism i det sydafrikanska mentalvårdsyrket. Världshälsoorganisationen observerade 1977 ”Inom inget annat medicinskt område i Sydafrika är det förakt för personen, utvecklad från rasismen, mer koncist beskrivet än inom psykiatrin.”³⁹ Kyrkans motstånd mot psykiatrin uppstår från dess trosbekännelse som styrker den religiösa grunden för mental hälsa och helande. Emellertid, i det sydafrikanska sammanhanget, var detta motstånd riktat uttryckligen mot den inhemska rasism som tycktes genomsyra psykiatriverksamheten under apartheid.

Genom dessa religiösa initiativ och utbildningsinitiativ, har Scientology-kyrkan etablerat sin plats bland religionerna i Sydafrika. Under senare år har kyrkan varit en aktiv deltagare i den sydafrikanska avdelningen av Världskonferensen för religion och fred (World Conference on Religion and Peace).⁴⁰ Vid utarbetandet av en deklaration för rättigheter och skyldigheter inom religiösa organisationer i Sydafrika, har WCRP fått stöd av kyrkans engagemang för religionsfrihet. I ett nytt Sydafrika har därför Scientology-kyrkan antagit sin position inom landets rika väv av religiös mångfald.

Som filosofen William James förklarade, alla religioner har en terapeutisk avsikt. Varje religion diagnostiserar det grundläggande problemet med människans tillstånd, oavsett om det problemet identifieras som synd, okunnighet, lidande, utanförskap, eller förtryck, och föreslår ett botemedel.⁴¹ Scientology-kyrkan är en terapeutisk religion som diagnostiserar problemet med människans tillstånd och ger specifika tekniker för andligt helande och en tillämpad religiös filosofi, utformad för att råda bot på det problemet.

Trots att Scientology ofta beskrivs som en ”ny religiös rörelse”, är den faktiskt inte ny. I Sydafrika, som vi har sett, har Scientology funnits i fyrtio år. I början av 1980-talet, förutsåg några sociologer och historiker i religion, Scientologys nedgång. De hävdade att kyrkan skulle få svårigheter att överleva frånfallet av dess grundare, att dess religiösa ”vetenskap” skulle bli föråldrad genom de förändrade vetenskapliga trenderna och att dess andliga ”terapi” skulle förlora ”marknadsandel” till en ökande konkurrens.⁴² Under de mellanliggande åren däremot, har dessa förutsägelser om Scientologys fall inte bekräftats. Som en religion vilken är både gammal och ny, har Scientology-kyrkan fortsatt att göra framsteg med religiösa strävanden som har ökat antalet anhängare över hela världen. Under alla förhållanden, förtjänar Scientology-kyrkan fortsatt erkännande och uppmärksamhet som en religion i Sydafrika.

DAVID CHIDESTER
Professor i jämförande religion

IX. Referenser

1. Scientology-kyrkan, *A Description of the Scientology Religion* [En beskrivning av religionen Scientology], (Los Angeles: Church of Scientology International, 1993): 2.
2. E. B. Tylor, *Primitive Culture* [Primitiv kultur], 2 vol. (London, John Murray, 1920): 1:424, Emile Durkheim, *The Elementary Forms of the Religious Life* [Elementära former av religiöst liv], översatt Joseph Wars Swain (New York: The Free Press, 1965): 62. En användbar flerdimensionell ”karta” för studiet av religion har utvecklats av Ninian Smart i en mängd publikationer, inklusive *The Religious Experience of Mankind* [Den religiösa upplevelsen hos mänskligheten], (Glasgow: Collins, 1971); *The Science of Religion and the Sociology of Knowledge* [Vetenskapen om religion och sociologiska aspekterna av kunskap], (Princeton: Princeton University Press, 1973); *The Phenomenon of Religion* [Fenomenet religion], (London: Macmillan, 1973); och *Worldviews: Crosscultural Explorations of Human Beliefs* (New York: Charles Scribners, 1983). För ytterligare diskussion i att definiera religion, se David Chidester, Gordon Mitchell, Isabel Apawo Phiri, A. Rashied Omar, *Religion in Public Education: Options for a New South Africa* [Religion i offentlig utbildning: Alternativ för ett nytt Sydafrika], 2:a utgåvan (Kapstaden, UCT Press, 1994).
3. Emile Benveniste, *Indo-European Language and Society* [Indoeuropeiska språk och samhälle], (översatt) Elizabeth Palmer (London: Faber and Faber, 1973, original utgåva 1969): 522.
4. J. T. van der Kemp, “An Account of the Religion, Customs, Population, Government, Language, History, and Natural Productions of Caffraria” [En redovisning om religion, seder, befolkning, regering, språk, historia och naturlig produktion i Kaffraria], *Transactions of the {London} Missionary Society*, Vol. 1 (London: Bye & Law, 1804): 432.
5. W. M. Eiselen, ”Geloofsvorme van Donker Afrika”, *Tydskrif vir Wetenskap en Kuns* 3 (1924/25): 84.
6. Peter Harrison, *‘Religion’ and the Religions in the English Enlightenment* [’Religion’ och religioner i den engelska upplysningstiden], (Cambridge: Cambridge University Press, 1990): 39.

7. David A. Pailin, *Attitudes to Other Religions: Comparative Religion in Seventeenth- and Eighteenth-Century Britain* [Attityder gentemot andra religioner: Jämförande religion under 1600- och 1700-talet i Storbritannien], (Manchester: Manchester University Press, 1984).
8. F. Max Müller, *Introduction to the Science of Religion* [Introduktion till vetenskapen om religion], (London: Trübners, 1873).
9. Utöver de arbeten av Harrison och Pailin som nämns ovan, har nyligen gjorda redogörelser av den historiska uppkomsten av de moderna termerna ”religion” och ”religioner” också tillhandahållits av Peter Byrne, *Natural Religion and the Nature of Religion: The Legacy of Deism* [Naturlig religion och naturen i religion: Arvet från deism], (London: Routledge 1989); J. Samuel Preus, *Explaining Religion: Criticism and Theory from Bodin to Freud* [Förklara religion: Kritik och teori från Bodin till Freud], (New Haven: Yale University Press, 1987); Eric J. Sharpe, *Comparative Religion: A History* [Jämförande religion: En historia], 2:a utgåvan (La Salle, Illinois: Open Court, 1986); och Michel Despland och Gerard Vallée (utgåva) *Religion in History: The Word, the Idea, the Reality* [Religion i historien: Ordet, idén, verkligheten], (Waterloo, Ont.: Wilfrid Laurier University Press, 1992). För djup bakgrund, se Wilfred Cantwell Smith, *The Meaning and End of Religion* [Betydelsen och slutet för religion], (New York: Macmillan, 1962); Michel Despland, *La religion en Occident: Evolution des idées et du vécu* (Montreal: Fides, 1979), och Ernst Feil, *Religion: Die Geschichte eines neuzeitlichen Grundbegriffs vom Frühchristentum bis zur Reformation* (Göttingen: Vandenhoeck och Ruprecht, 1986). För en analys av den historiska produktionen av termerna ”religion” och ”religioner” i södra Afrika, se David Chidester, *Savage Systems: Colonialism, Religion, and Comparative Religion in Southern Africa* [Ociviliserade system: Kolonialism, religion, och jämförande religion i södra Afrika], (Charlottesville: University Press of Virginia, utkom 1996).
10. Angående anti-sektrörelsen, se David Bromley och Anson D. Shupe, *The New Vigilantes: Deprogrammers, Anti-Cultists, and the New Religions* [Det nya medborgargardet: Avprogrammerare, Anti-Cultists, och de nya religionerna], (Beverly Hills, Kalifornien: Sage, 1980). I akademisk analys, kan anti-sektpåståenden återkomma i teoretiska modeller som utmålar nya religioner som psykopatologi, driftiga företag, eller sociala avvikelser. William Sims Bainbridge och Rodney Stark “Cult Formation: Three Compatible Models” [”Kult sammansättning: Tre Kompatibla modeller”], i Jeffrey K. Hadden och Theodore E. Lång, utgåva, *Religion och religiositet i Amerika* (New York: Crossroad, 1983): 35–53.

11. G. P. C. Kotzé, och andra, *Report of the Commission of Inquiry into Scientology for 1972* [Rapport av Kommissionen för utredning om Scientology 1972], (Pretoria: Government Printer, 1973): 208.
12. G. C. Oosthuizen, *The Church of Scientology: Religious Philosophy, Religion, and Church* [Scientology-kyrkan: Religiös filosofi, religion, och kyrka], (Johannesburg: Scientology-kyrkan, 1975): 11.
13. L. Ron Hubbard, *Skapandet av mänsklig förmåga: En handbok för scientologer*, 351.
14. För ett exempel på detta tillvägagångssätt, se Hendrik Kraemer, *The Christian Message in a Non-Christian World* [Det kristna budskapet i en icke-kristen värld] (London: Edinburgh House Press, 1938).
15. L. Ron Hubbard, *Phoenix-föreläsningarna* (Edinburgh: Publications Organization World Wide, 1968): 35.
16. *Ibid.*, 13.
17. *Ibid.*, 11.
18. L. Ron Hubbard, *Vetenskapen om överlevnad: Hur man förutsäger mänskligt beteende*, 488.
19. L. Ron Hubbard, *Scientology 0-8: Boken om grunder*, 410.
20. L. Ron Hubbard, *Scientology 8-8008*, 121.
21. L. Ron Hubbard, *Ceremonier för Founding Church of Scientology*, 7.
22. Jonathan Z. Smith, "Healing Cults" ["Helande sekter"], *New Encyclopaedia Britannica, Macropedia*, vol. 8 (Chicago, 1977): 685.
23. Henry Clarke Warren, översatt, *Buddhism in Translations* [Buddism i översättningar], (New York: Atheneum, 1979): 405.

24. Morton Bloomfield, *The Seven Deadly Sins: An Introduction to the History of a Religious Concept* [De sju dödssynderna: En introduktion till historien om ett religiöst begrepp], (East Lansing: Michigan State University Press, 1967).
25. På dissonans och harmoni i religiös etik, se David Chidester, *Patterns of Action: Religion and Ethics in a Comparative Perspective* [Handlingsmönster: Religion och etik i ett jämförande perspektiv], (Belmont, California: Wadsworth, 1987): 67–105.
26. L. Ron Hubbard, *Vetenskapen om överlevnad*, 46.
27. Mircea Eliade, *Shamanism: Archaic Techniques of Ecstasy* [Shamanism: Ålderdomliga metoder för extas], översatt Willard R. Trask (Princeton: Princeton University Press, 1964).
28. Felicitas Goodman, *Ecstasy, Ritual, and Alternative Reality: Religion in a Pluralistic World* [Extas, ritual och alternativ verklighet: Religion i en pluralistisk värld], (Bloomington: Indiana University Press, 1988); *Where the Spirits Ride the Wind: Trance journeys and other Ecstatic Experiences* [Där andarna rider på vinden: Trans resor och andra extatiska erfarenheter], (Bloomington: Indiana University Press, 1990).
29. För analyser som misskrediterade påståendet att nya religioner ägnar sig åt ”hjärntvätt”, se David Bromley och James Richardson, utgåvor, *The Brainwashing/Deprogramming Controversy: Sociological, Psychological, Legal, and Historical Perspectives* [Hjärntvätt/Avprogrammering kontrovers: Sociologiska, psykologiska, juridiska och historiska perspektiv], (New York: Edwin Mellen Press, 1983); och Dick Anthony “Religious Movements and Brainwashing Litigation: Evaluating Key Testimony” [”Religiösa rörelser och hjärntvätt rättstvist: Värdera viktiga vittnesmål”], i Thomas Robbins och Dick Anthony, utgåvor, *In Gods We Trust: New Patterns of Religious Pluralism in America* [På gudar vi litar: Nya mönster av religiös pluralism i Amerika], 2:a utgåvan (New Brunswick, New Jersey: Transaction, 1990): 295–325.
30. Scientology-kyrkan, *Vad är Scientology?: Omfattande referensverk på världens snabbast växande religion* (Los Angeles: Bridge Publications): 245.
31. *Ibid.*, 274.

32. Scientology-kyrkan, *Description of the Scientology Religion* [Beskrivning av religionen Scientology], 8.
33. David Chidester, *Patterns of Power: Religion and Politics in American Culture* [Mönster av makt: Religion och politik i den amerikanska kulturen], (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1988): 239–41.
34. Kotzé, *Report of the Commission of Inquiry* [Rapport från undersökningskommissionen], 209.
35. Scientology-kyrkan, *Reply to the Report of the Commission of Inquiry: "The Missing Report" for the Information of Members of Parliament* [Svar på rapporten från Undersökningskommission: "Rapporten som saknas" – Information till parlamentsledamöter] (Johannesburg: Scientology-kyrkan, 1973): 41.
36. Citerad i *Ibid.*, 43.
37. Scientology-kyrkan, *Vad är Scientology?*, 527.
38. Scientology-kyrkan, *Reference Guide to the Scientology Religion: Answers to Questions Most Commonly Asked by Media* [Referenshandbok till religionen Scientology: Svar på de vanligast förekommande frågorna från media], (Los Angeles: Church of Scientology International, 1994): 22.
39. Citizens Commission on Human Rights, "Psykiatri och Sydafrika", *Skapa rasism: Psykiatrins svek under sken av hjälp* (Los Angeles, CCHR, 1995): 18.
40. Klippies Kritzinger, utgåva, *Believers in the Future* [Troende i framtiden], (Cape Town: World Conference on Religion and Peace, South African Chapter, 1991).
41. William James, *The Varieties of Religious Experience* [Varianter av religiös upplevelse], (New York: Macmillan, 1961): 393.
42. Roy Wallis, "Hostages to Fortune: Thoughts on the Future of Scientology and the Children of God" ["Utmana ödet: Tankar om Scientologys framtid och Guds barn"] i David G. Bromley och Phillip E. Hammond, utgåvor, *The Future of New*

Religious Movements [Framtiden för nya religiösa rörelser], (Macon, Georgia: Mercer University Press, 1987): 80-84, Robert Ellwood, "A Historian of Religion Looks at the Future of New Religious Movements" ["En historiker i religion tittar på framtiden för nya religiösa rörelser"], i *ibid.*, 249–50; Benton Johnson, "A Sociologist of Religion Looks at the Future of New Religious Movements" ["En sociolog i religion tittar på framtiden för nya religiösa rörelser"], i *ibid.*, 253–56.

